

om Skyttesagen, mod Skyttekredse, som ikke ønske, at Skytterne skulle ledes i den Retning, som man fra allerhøjeste Steder har ment det rigtigt at lede dem i, synes jeg er en Ting, der fortjener at fremdrages. Det fortjener Overvejelse, om vi, hvis en saadan Fremgangsmaade praktiseres overfor andre Skytteforeninger, da ikke helt bør nægte ethvert Statstilskud.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om et Samraad vedrørende de Brockske Handelsskoler. Der er til dem givet en aarlig Understøttelse paa 6,000 Kr., som fordeles til Eleverne, og det hedder, at det skal fortrinnsvis være Elever fra Provinserne. Nu skulde man jo mene, at naar disse Penge uddeles til Eleverne, skulde det være trængende Elever, der i første Række skulde faa Del i dem. Hvorvidt det er Tilfældet, at de gives til trængende Elever eller ej, tør jeg ikke udtale mig om. Men ser man hen paa Elevernes Forældres Stilling, kommer man meget i Tvivl om, hvorvidt disse Understøttelser, der andrage mellem 72 og 300 Kr., virkelig komme trængende til gode. Blandt de understøttede Elevers Forældre findes der Grosserere, Skovridere, Proprietærer, Apotekere og Provster. Naturligvis er det ikke givet, fordi en Mand er Grosserer, Apoteker eller Provst, at han ogsaa derfor er en rig Mand. Det kan meget godt være, at hans Søn virkelig er i Trang. Men saa længe vi ikke faa Oplysning om det modsatte, er man dog tilbøjelig til at tro, at det ikke var til disse Samfundslag, at disse Understøttelser skulde gives. Jeg fristes ogsaa til at foretage en Sammenligning mellem disse Understøttelser og Understøttelserne til Navigations elever. Mange af disse ere virkelig trængende, endog fattige, og dog ere Understøttelserne til dem ikke saa lidt mindre end de Understøttelser, man giver Eleverne i de Brockske Handelsskoler. Vi have fremdraget denne Sag for at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa, for at der ikke skal ske Misbrug, saa at Pengene anvendes til Børn af Forældre, der ikke have nogen virkelig Trang eller nogen virkelig Begrundelse til at modtage Statstilskud.

Lange: Under Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig under § 19 A. at fremkomme med forskellige Forslag, som gik ud paa yderligere Støtte til Haandværk og Industri gennem større Tilskud til uformuende Elevers Ophold ved tekniske Skoler, noget større Tilskud til Rej-

ser for unge Haandværkere i Udlandet og endelig et større Tilskud til Foredragsforeninger i Provinsen. Efter den, lad mig sige, meget velvillige Maade, hvorpaa disse Forslag blev modtagne af den højtærede Indenrigsminister, havde jeg her til 2den Behandling ventet mig Forslag om nogen Forhøjelse paa disse Punkter, og da jeg paa § 19 A. saa den første Bevilling om et forøget Tilskud til det tekniske Selskabs Skole i København, hvad jeg paa ingen mulig Maade kan have noget imod — tværtimod —, tænkte jeg mig ogsaa, at der vilde blive ydet Tilskud til de andre af mig nævnte Formaal.

Jeg skal ikke her komme ind paa en nærmere Motivering deraf. Den tror jeg at have givet fuldt ud tilstrækkelig ved 1ste Behandling. Jeg skal kun henlede den højtærede Ministers og Udvalgets Opmærksomhed paa, om de ikke kunde finde Anledning til ved 3die Behandling at komme med Forslag om nogen Forøgelse specielt til to Ting: til uformuende Elevers Ophold ved tekniske Skoler og til Foredragsforeningerne i Provinserne. De nuværende Tilskud ere saa smaa, at de i Virkeligheden ikke virke paa den Maade, som Meningen med dem var.

Zahle: Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, som jeg har Anledning til at gøre. Den første angaar Ændringsforslag Nr. 36 vedrørende Forsøgsmøllen paa Askov. Det foreslaas paa Finansloven i 5 Aar aarlig at yde 6,000 Kr. til Professor la Cour, for at han kan anstille Forsøg med Vindelektricitet. Professor la Cours tidligere Forsøg, der have været Staten meget dyre, og som gik ud paa at opsamle Vinden og omsætte den til Kraft, have jo i alt Fald for en meget væsentlig Del kun ført til et negativt Resultat, idet det ikke er lykkedes ham at konstruere et Apparat, ved hvilket man kan opfange en dansk Storm og omsætte den til Kraft. Man har maattet indrette Apparatet saaledes, at naar Vinden naar en vis Styrke, holder Apparatet af sig selv op at virke. Det er jo beklageligt, at Forsøgene for en meget væsentlig Del nærmest ere endte med det negative Resultat, at Professor la Cour ikke kan løse den Opgave at opsamle Stormenes Kraft og omsætte den til anvendelig Kraft i Industriens og Landbrugets Tjeneste.

Disse Forsøg have jo selvfølgelig været meget velmente, men ogsaa meget dyre for Staten, idet den, som nævnt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den